

ת"פ 16599/08/18 - מדינת ישראל נגד דוד טבצ'ניקוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 16599-08-18 מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב(עציר)

בפני
כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

דוד טבצ'ניקוב

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי בלבד, עבירה לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) וכן החזקת כלים להכנת סם שלא לשימוש עצמי בלבד, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.8.18 בשעה 03.26 החזיק הנאשם ברכב בו שהה, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 5.604 ג' המחולק לשבע מנות. כן החזיק הנאשם בתא המטען של הרכב 47 שקיות קטנות וריקות המיועדות להכיל מנות סם.

3. להשלמת התמונה יצוין כי במסגרת הסדר טיעון, הגבילה עצמה המאשימה לעתור לעונש מאסר בן 9 חודשים ולהפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם במצטבר. הנאשם, מנגד, רשאי במסגרת ההסדר לטעון באופן חופשי. כן הסכימו הצדדים שהנאשם יופנה לקבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן פגש בנאשם בבית המעצר, בשל היותו עצור. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא רווק כבן 21 אשר התגורר בבית הוריו עובר למעצרו. עוד צוין כי הנאשם שוחרר לאחרונה ממאסר בן 15 חודשים, אותו חווה כטראומתי. שירות המבחן סקר את תולדות חייו של הנאשם ומפאת צנעת הפרט לא אחזור על הדברים. הנאשם

טען בפני שירות המבחן כי החזיק בסמים לשימושו האישי ושירות המבחן התרשם בשל כך מלקיחת אחריות חלקית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא בחור נבון ובעל יכולת להתבוננות ביקורתית על חייו, אך בשלב זה בעל בשלות נפשית ברמה נמוכה. עם זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם מעוניין לפתוח דף חדש בחייו, אך נעדר כוחות מתאימים כמו גם תמיכה משפחתית. לאור כך סבר שירות המבחן כי הפרוגנוזה השיקומית היא נמוכה ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום וציין את מספרן הרב של השקיות הריקות שנמצאו ברכב כנסיבה לחומרה. נטען כי הרף העליון של הסדר הטיעון שהוצג ראוי ומאוזן ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם והמאשימה ביקשה לאמצו. בעניין זה צוין כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי לא מבוטל אשר ריצה מאסר בפועל ממנו שוחרר זמן קצר טרם מעצרו בתיק זה. ביחס למתחם הענישה צוין כי הוא נע בין 8 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר ומשכך ביקש ב"כ המאשימה לאמץ את הגבול העליון של המתחם וכן להפעיל את המאסר המותנה במצטבר. כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם קנס, מאסר מותנה ופסילת רישיון.

6. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בעבירה של החזקה בלבד המצויה ברף נמוך של חומרה, כמו גם שכמות הסם אינה גבוהה. לאור כך נטען כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לשאת בעבודות שירות ועד שישה חודשי מאסר. ביחס לעונש ההולם, צוין כי מדובר בנאשם צעיר אשר קיבל אחריות למעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה ומעוניין לשקם את חייו. כן פירט הסנגור את נסיבות חייו הקשות של הנאשם ואת העובדה שאביו נפטר לאחרונה במהלך מעצרו. לאור כל זאת ביקש הסנגור לאפשר לנאשם לשאת בעונש המאסר שיוטל עליו בדרך של עבודות שירות, להימנע מהטלת קנס ולהקל בעונש הפסילה.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ותיאר את קשייה של משפחתו בעת מעצרו. כן טען הנאשם כי הוא מאמין בעצמו וביקש הזמנות להוכיח את עצמו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

8. כאמור הצדדים הציגו הסדר טיעון הכולל טווח ענישה מוסכם וטענו כל אחד למתחם הענישה ההולם

לשיטתו. טרם בואי לקבוע אם לאמץ את הסדר הטיעון, אציין כי בבית המשפט העליון הובעו דעות שונות בעניין השאלה האם יש צורך לקבוע מתחם ענישה מקום בו קיים הסדר טיעון ו"נראה שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנדון" (ע"פ 8109/15 **אהרון אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.16)). עם זאת, מוסכם על הכל שמתחם הענישה ההולם וטווח הענישה המוסכם, אינם מונחים זהים, שהרי הראשון מבטא קביעה נורמטיבית של בית המשפט, בהתאם לשיקולים הקבועים בסעיפים 40א-40ט לחוק העונשין, בעוד שטווח הענישה הוא יציר הצדדים ומושפע לא אחת מכוח המיקוח שלהם ואינו מבטא בהכרח קביעה ערכית נורמטיבית נכונה (ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.13)). כמו כן ברי כי "אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי" (ע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.16)). אציין כי בשל הצורך לבחון את סבירות ההקלה לה זכה הנאשם, בעטיו של הסדר הטיעון, נומקה העמדה המצדדת בצורך בקביעת מתחם ענישה גם במקרה של הסדר טיעון, בכך שהדבר יוצר שקיפות, כך שהציבור זוכה לדעת בבירור את מידת ההקלה לה זכה הנאשם בשל הסדר הטיעון (עמדת השופט מלצר בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.13)). כמו כן נומקה עמדה זו בכך שהדבר מעמיד בפני בית המשפט כלי מדידה יעיל לבחינת סבירות הסדר הטיעון "לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה" (עמדת השופט מזוז בע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.16)). וראו גם: אורן איל-גזל "**העונש ההולם לא תמיד יהלום**", עורך הדין 70 (אוקטובר 2013)). עם זאת, כאמור, אין מדובר בהלכה מחייבת והנושא טרם הוכרע.

בנסיבות עניינו נראה על פני הדברים כי טווח הענישה אליו הגיעו הצדדים אינו בלתי סביר ומשכך, אדרש בקצרה בלבד לשאלת מתחם הענישה ההולם.

9. כידוע, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה, שהוא הלימה, כמו גם בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה**

11. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:** הסם בו עסקין הוא סם המוגדר כקשה. במקרה שלפנינו החזיק הנאשם בכמות בלתי מבוטלת של סם (5.6 גרם נטו) והודה כי מדובר בהחזקה שלא לשימוש עצמי בלבד ומכאן שהנזק שצפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא רב. כן יש להביא בחשבון כי הסם היה מחולק ל-7 מנות וכי בצדו הוחזקו אף מספר רב של שקיות קטנות וריקות המיועדות להכיל מנת סם.

12. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה ביחס לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, בכמות, ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר וכיוצב). לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים לענייננו, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 747/14 **אלי לוי נ' מדינת ישראל** (11.2.14) בו הורשע נאשם בהחזקת סם מסוג הרואין במשקל של כ-5 גרם ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 7572/12 **הוזייל נ' מדינת ישראל** (23.10.12) בו הורשע נאשם בהחזקת 8 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ-5.3 גרם נטו וכן בהפרעה לשוטר, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 27588-07-16 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (6.11.16) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת 3.3 גרם של סם מסוג הרואין ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ ירצה 20 חודשי מאסר. ערכאת הערעור הקלה בעונשו באופן זה שחלק מהמאסרים המותנים הופעלו בחופף, ולא במצטבר כפי שנגזר עליו בבית משפט קמא; ת"פ 22160-02-14 **מדינת ישראל נ' אביקסיס** (11.11.14) בו נידון נאשם שהחזיק 4 גרם של סם מסוג קוקאין ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות; עפ"ג 42943-08-11 **בן שושה נ' מדינת ישראל** (24.11.11) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת כ-7 גרם של סם מסוג הרואין ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 26655-04-14 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (10.9.14) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 5.24 גרם ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; ת.פ. 46051-06-15 **מדינת ישראל נ' יוסי בג'רנו** (20.9.16) בו נידון נאשם שהחזיק 5 גרם קוקאין שלא לשימוש עצמי ונקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל. המסקנה היא אפוא שטווח הענישה המוסכם על הצדדים מצוי בגדרי מתחם הענישה ומשכך יש לכבדו.

</

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את גילו הצעיר ואת הודאתו בעבירה אשר ביטאה חרטה והפנמת הפסול. כן הבאתי בחשבון את חלקיו החיוביים של התסקיר בעניינו של הנאשם ואת הפגיעה שתגרם לנאשם ולבני משפחתו בשל עונש מאסר. מנגד, לחומרה, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם.

16. ביחס לעונש המותנה, הבאתי בחשבון את הכלל לפיו בהיעדר נסיבות מיוחדות, יש להפעיל עונש מאסר מותנה במצטבר (ע"פ 8265/13 דמיטרי מלכיאלי נ' מדינת ישראל (10.3.16)) ומנגד, הבאתי בחשבון כי העונש הוטל על עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי בלבד. האיזון בין שני שיקולים מביא למסקנה לפיה ראוי לחפוף חלקית עונש זה לעונש שיוטל על הנאשם.

17. לאור כך, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ולשיקולים לחומרה ולקולה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה בת 6 חודשים.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים מת.פ 58318-03-17 (שלום קריות מיום 8.11.17) באופן שחודש ממנו יצטבר לעונש אותו הטלתי ואילו יתרתו תחפוף לו.

סה"כ יישא הנאשם בשבעה חודשי מאסר וזאת החל מיום מעצרו - 2.8.18

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.19 ובכל 1 לחודש אחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה וזאת לתקופה בת 4 חודשים. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו על מנת שמניין

הפסילה יחל. כן תשומת הלב כי התקופה בה ישהה הנאשם במאסר לא תובא במניין התקופה כאמור בסעיף 42 (ג)(2) לפקודת התעבורה.

הסמים והכלים, להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ט, 01 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.